

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt dat de legestartieven die door Nederland sedert 1994 worden geëist van Turkse onderdanen voor verblijfsvergunningen, in strijd zijn met de standstill- en non-discriminatiebepalingen van de Associatieovereenkomst, het Aanvullend Protocol en Besluit Nr. 1/80.

Op grond van de standstill-bepalingen van het Aanvullend Protocol en Besluit nr. 1/80, is het een Lid-Staat niet toegestaan een nieuwe maatregel in te voeren die als doel of als gevolg heeft dat de rechten die Turkse onderdanen ontleen aan de Associatieovereenkomst, het Aanvullend Protocol en Besluit Nr. 1/80, en het daarmee nauwe verband houdende verblijfsrecht, aan strengere voorwaarden worden onderworpen. Volgens de Commissie schenden de betrokken Nederlandse legesheffingen deze standstill-bepalingen, omdat ze werden ingevoerd na de inwerkingtreding van de standstill-bepalingen voor Nederland, en omdat ze de uitoefening van de rechten die Turkse onderdanen ontleen aan de Associatieovereenkomst, het Aanvullend Protocol en Besluit Nr. 1/80 belemmert of minder aantrekkelijk maakt.

Verder stelt de Commissie dat voor zover Nederland Turkse onderdanen aan legesheffingen voor verblijfsvergunningen onderwerpt, deze op grond van de non-discriminatiebepalingen van de Associatieovereenkomst en Besluit nr. 1/80, niet hoger mogen zijn dan heffingen voor gelijkwaardige documenten voor EU-onderdanen en voor onderdanen van Noorwegen, IJsland, Liechtenstein en Zwitserland.

⁽¹⁾ Overeenkomst waarbij een associatie tot stand wordt gebracht tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije, goedgekeurd en bevestigd bij besluit 64/732/EEG van de Raad, van 23 december 1963 (PB C 1964, 217, blz. 3685).

⁽²⁾ Aanvullend Protocol goedgekeurd bij verordening (EEG) nr 2760/72 van de Raad, van 19 december 1972 (PB L 293, blz. 1).

⁽³⁾ Besluit nr. 1/80, van 19 september 1980, betreffende de ontwikkeling van de Associatie.

Beroep ingesteld op 20 februari 2007 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Koninkrijk België

(Zaak C-93/07)

(2007/C 95/43)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: M. Konstantinidis en J.-B. Laignelot, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk België

Conclusies

- vast te stellen dat het Koninkrijk België, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad ⁽¹⁾, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Koninkrijk België te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van richtlijn 2003/35/EG in nationaal recht is op 25 juni 2005 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 156, blz. 17.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanje) op 20 februari 2007 — Rosa Méndez López/Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Zaak C-97/07)

(2007/C 95/44)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Rosa Méndez López

Verwerende partijen: Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Prejudiciële vraag

Moet de uitdrukking „heeft recht op uitkering volgens de wettelijke regeling van deze Staat, alsof hij zijn laatste werkzaamheden op het grondgebied daarvan had uitgeoefend” in artikel 71 van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen⁽¹⁾, aldus worden uitgelegd dat de in artikel 215, lid 1, van de Ley General de la Seguridad Social gestelde voorwaarde dat de betrokkene „geen recht meer heeft op de werkloosheidsuitkering” om aanspraak te kunnen krijgen op de Spaanse werkloosheidsbijstand, wordt geacht te zijn vervuld, wanneer geen recht op een Duitse werkloosheidsuitkering meer bestaat, zelfs indien de begunstigde in Spanje nooit premies of bijdragen heeft betaald?

⁽¹⁾ PB L 149, blz. 2.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Højesteret (Denemarken) op 21 februari 2007 — Nordania Finans A/S en BG Factoring A/S/Skatteministerie

(Zaak C-98/07)

(2007/C 95/45)

Procestaal: Deens

Verwijzende rechter

Højesteret

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Nordania Finans A/S en BG Factoring A/S

Verwerende partij: Skatteministerie

Prejudiciële vraag

„Moet de uitdrukking „investeringsgoederen welke door de belastingplichtige in het kader van zijn onderneming worden gebruikt” in artikel 19, lid 2, van de Zesde richtlijn 77/388/EEG⁽¹⁾ van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, aldus worden uitgelegd dat zij mede goederen omvat die een lease-onderneming koopt voor zowel leasingdoeleinden als wederverkoop na afloop van het leasecontract?”

⁽¹⁾ PB L 145, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 21 februari 2007 door Coop de France Bétail et Viande, voorheen Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCVB), tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Eerste kamer) van 13 december 2006 in de gevoegde zaken T-217/03 en T-245/03, FNCVB e.a./Commissie

(Zaak C-101/07 P)

(2007/C 95/46)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Coop de France Bétail et Viande, voorheen Fédération nationale de la coopération bétail et viande (vertegenwoordiger: M. Ponsard, avocat)

Andere partijen in de procedure: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA), Commissie van de Europese Gemeenschappen, Franse Republiek

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 13 december 2006 in zaak T-217/03 te vernietigen;
- vast te stellen dat geen geldboete aan rekwirante hoeft te worden opgelegd;
- subsidiair, het bedrag van de bij dit arrest opgelegde geldboete te verlagen;
- de Commissie te verwijzen in alle kosten die in de procedure in kort geding en in de hoofdzaak voor het Gerecht en in de procedure voor het Hof zijn opgekomen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert rekwirante zes middelen aan. De eerste vijf middelen strekken tot vernietiging van het bestreden arrest. Met het eerste middel stelt rekwirante dat het Gerecht een vergissing heeft begaan door niet te aanvaarden dat de Commissie de rechten van de verdediging heeft geschonden doordat zij in de mededeling van de punten van bezwaar niet heeft vermeld welke methode zij bij de berekening van de geldboeten heeft toegepast. Met het twee middel betoogt zij dat het Gerecht de bewijzen met betrekking tot de geheime voortzetting van de overeenkomst van 24 oktober 2001 heeft verdraaid. In de derde plaats voert zij aan dat het Gerecht blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door onder verwijzing naar een algemene overeenkomst tussen slachthuizen en veehouders aan te nemen dat rekwirante aan de